

19/0136/3

1.3.2019

Diaarinumero
06266/18/7201

Asia Valitus Finanssivalvonnan päätöksestä uhkasakon tuomitsemista koskevassa asiassa

Valittaja Danko Koncar
Asiamies: Asianajaja Kai Kotiranta

Päätös, josta valitetaan

Finanssivalvonta on päätöksellään 9.7.2018 Dnro FIVA 4/02.05.05/2018 tuominut Danko Koncarin maksamaan Suomen valtiolle Finanssivalvonnan päätöksessä 21.2.2018 Dnro FIVA 17/02.05.05/2017 asetetun uhkasakon peruserän 40 000 000 euroa sekä uhkasakon tuomitsemishetken mennessä kertyneen lisäerän 10 000 000 euroa, yhteensä 50 000 000 euroa.

Valituksessa esitetyt vaatimukset

Finanssivalvonnan päätös on kumottava tai toissijaisesti maksettavaksi tuomitujen uhkasakkojen määrää on alennettava.

Finanssivalvonta on veloitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut kuukauden kuluttua hallinto-oikeuden ratkaisun antamisesta.

Päätöksen täytäntöönpano on kiellettävä.

Hallinto-oikeuden tulee määrätä valitusasiakirjat salassa pidettäväksi.

Perusteet

Valittaja ei ole saanut kuulemiskirjettä tiedoksi lain edellyttämällä tavalla. Finanssivalvonnan ilmoitettu, että asianajaja Kotiranta ei toimi valittajan laillisena edustajana, ja siten asiamies ei ole voinut vastaanottaa virallisia tiedoksiantoja päämiehensä puolesta. Kuulemiskirje olisi tullut antaa valittajalle tiedoksi muulla tavalla. Hallintotoimenpiteen kohteella on oikeus rajoittaa asiamiehensä toimivaltaa parhaaksi katsomallaan tavalla.

Valittaja ei taida suomen eikä englannin kieltä, vaikka pystyy kommunikimaan jossain määrin englanniksi. Hän ei kuitenkaan ymmärrä englanninkielelle käännettyjä, häntä velvoittavia ratkaisuja tai niiden perusteluja. Valittaja on vaatinut, että häntä koskevat hallintopäätökset ja hänelle toimitetut asiakirjat käännetään hänen äidinkielelleen kroatiaksi. Finanssivalvonta ei ole kääntänyt asiakirjoja.

Asiassa ei ole esitetty mitään näyttöä, josta voitaisiin päätellä valittajan menettelleen Finanssivalvonnan uhkasakon asettamispäätöksessään väittämällä tavalla päätös-, määräys- tai vaikutusvallan käyttämiseksi Kermas Ltd:ssä tai Hino Resources Co. Ltd:ssä.

Valittajan maksettavaksi tuomittu uhkasakko on kohtuuttoman suuri. Valittajalla ei ole maksukykyä suorittaa uhkasakkoa. Uhkasakon määrän perusteella kysymys on luonteeltaan rikosoikeudellisesta seuraamuksesta, jolla pyritään tosiasiallisesti rankaisemaan valittajaa. Samaa asiaa koskeva syyteharkinta on ollut vireillä, ja siten valittajaa on tutkittu kahdessa päällekkäisessä ja asiallisesti samansisältöisessä menettelyssä. Siltä osin kuin syyttäjä on jo tehnyt asiassa syyttämättäjättämispäätöksen, valittajaa ei voida tutkia tai rangaista uudelleen samasta menettelystä rikosoikeudellisen luonteen omaavassa hallintomenettelyssä.

Asian käsittely ja selvittäminen

Hallinto-oikeus on välipäätöksellään 3.12.2018 nro 18/0803/3 täytäntöönpanon kieltämistä koskevan hakemuksen enemmälti hyläten kieltänyt uhkasakon täytäntöönpanon siten, että hakijan omaisuutta saadaan ulosmitata mutta ei myydä.

Finanssivalvonta on antanut lausunnon.

Valittaja on antanut vastaselityksen.

Merkintä

Hallinto-oikeus on tänään antamallaan päätöksellä hylännyt valittajan valituksen asiassa dnro 02810/18/7201, jossa oli vaadittu kysymyksessä olevan uhkasakon asettamista koskevan päätöksen kumoamista.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus ei tutki asiakirjojen salassa pidettäväksi määräämistä koskevaa vaatimusta.

Hallinto-oikeus valituksen enemmälti hyläten kumoaa Finanssivalvonnan päätöksen maksettavaksi tuomitun uhkasakon lisäerän 10 000 000 euroa osalta.

Hallinto-oikeus hylkää oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksen.

Perustelut

Salassapito

Oikeudenkäynnin julkisuudesta hallintotuomioistuimissa annetun lain 8 §:n mukaan oikeudenkäyntiasiakirjan julkisuudesta ja salassapidosta on voimassa, mitä asiakirjan julkisuudesta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa tai muussa laissa säädetään, jollei oikeudenkäynnin julkisuudesta hallintotuomioistuimissa annetussa laissa toisin säädetä.

Oikeudenkäynnin julkisuudesta hallintotuomioistuimissa annetun lain 18 §:n 1 momentin mukaan julkisuutta koskevan ratkaisun tekemisestä on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 14 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen asiakirjan antamisesta päättää se viranomainen, jonka hallussa asiakirja on, jollei 15 §:n 3 momentissa tai muualla laissa toisin säädetä.

Tiedon antaminen asiakirjasta ratkaistaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädettyssä menettelyssä asiakirjoja pyydettyessä. Näin ollen hallinto-oikeus jättää tutkimatta tämän asian yhteydessä esitetyn pyynnön määrätä asiakirjat salaisiksi.

Finanssivalvonnan menettelyyn liittyvät väitteet

Uhkasakkolain 22 §:n mukaan asianosaiselle on ennen uhkasakon asettamista ja tuomitsemista varattava tilaisuus selityksen antamiseen siten kuin hallintolain 34 §:ssä säädetään.

Hallintolain 34 §:n mukaan asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Hallintolain 12 §:n 1 momentin mukaan hallintoasiassa saa käyttää asiamiestä ja avustajaa. Asianajajan tulee esittää valtakirja ainoastaan, jos viranomainen niin määrää.

Hallintolain 59 §:n 1 momentin mukaan tavallinen tiedoksianto toimitetaan postitse kirjeellä vastaanottajalle.

Hallintolain 56 §:n 3 momentin mukaan tiedoksianto toimitetaan asianosaisen valtuuttamalle henkilölle, jollei tämän oikeutta vastaanottaa tiedoksiantoja ole erikseen rajoitettu tai tiedoksiantoa ole toimitettava asianosaiselle henkilökohtaisesti.

Finanssivalvonnan esittämän mukaan asianajaja Kotiranta oli 21.9.2017 ilmoittanut Finanssivalvonnalle toimivansa valittajan asiamiehenä ja pyytänyt toimittamaan asiaa mahdollisesti koskevat ilmoitukset ja muut tiedoksiannot hänelle asiamiehenä. Asiamies oli 31.1.2018 ilmoittanut Finanssivalvonnalle, ettei häntä ole valtuutettu vastaanottamaan valittajaa koskevia velvoittavia ratkaisuja eli niin sanottuja haastetiedoksiantoja. Finanssivalvonta on toimittanut uhkasakon tuomitsemista koskevan kuulemiskirjeen asiamiehelle sähköpos-

titse ja kirjeitse 21.5.2018, ja valittajan vastaus on annettu asetetussa määräajassa. Hallinto-oikeus toteaa, että hallintoasiassa saa käyttää asiamiestä ja ettei kuulemiskirje ole velvoittava ratkaisu tai muu sellainen asiakirja, jonka tiedoksianto olisi toimitettava todisteellisesti. Asiassa ei ole esitetty selvitystä siitä eikä muutoinkaan ole tullut ilmi, että valittaja olisi erikseen rajoittanut valtuuttamansa asiamiehen oikeutta vastaanottaa tavallisia tiedoksiantoja. Finanssivalvonnan ei siten voida katsoa menetelleen virheellisesti, kun se on toimittanut kuulemiskirjeen kirjeitse tavallisena tiedoksiantona valittajan valtuuttamalle asiamiehelle.

Hallintolain 26 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan viranomaisen on järjestettävä tulkitseminen ja kääntäminen asiassa, joka voi tulla vireille viranomaisen aloitteesta, muun ohella jos muuta kieltä käyttävä asianosainen ei osaa viranomaisessa käytettävää suomen tai ruotsin kieltä. Pykälän 2 momentin mukaan asia voidaan tulkita tai kääntää sellaiselle kielelle, jota asianosaisen voidaan todeta asian laatuun nähden riittävästi ymmärtävän.

Hallinto-oikeus toteaa, että hallintolaki ei edellytä, että asia tulkitaan tai käännetään asianosaisen äidinkielelle, vaan edellytyksenä on, että asianosaisen voidaan todeta asian laatuun nähden riittävästi ymmärtävän valittua kieltä. Viranomaisella on velvollisuus huolehtia, että asianosainen pystyy ymmärtämään asian ja asemansa sen käsittelyssä sekä että hän pystyy valvomaan siinä oikeuksiaan. Ottaen erityisesti huomioon, että uhkasakon asettamista koskevassa valitusasiassa ilmi tulleen perusteella valittaja on kansainvälisissä liiketoimissaan käyttänyt työkielenään englannin kieltä, hän on esiintynyt englanniksi ja keskusrikospoliisin vuoden 2015 kuulustelussa ilmoittanut kielitaidokseen englannin kielen, Finanssivalvonta on voinut todeta valittajan ymmärtävän asian laatuun nähden riittävästi englantia ja siten kääntää asiakirjat englannin kielelle. Asiassa on lisäksi huomioitava, että valittaja on jo asiaa Finanssivalvonnassa käsiteltäessä käyttänyt asiamiestä. Finanssivalvonnan ei siten voida katsoa menetelleen virheellisesti, kun se ei ole kääntänyt kuulemiskirjettä kroatian kielelle.

Suomen perustuslain 21 §:n 2 momentin mukaan käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Euroopan neuvoston ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen 7. lisäpöytäkirjan 4 artiklassa säädetään valtiosisäisestä kahteen kertaan syyttämistä tai rankaisemista koskevasta kiellosta (ne bis in idem). Artiklan 1 kappaleen mukaan ketään ei saa saman valtion tuomiovallan nojalla tutkia uudelleen tai rangaista oikeudenkäynnissä rikoksesta, josta hänet on jo lopullisesti vapautettu tai tuomittu syylliseksi kyseisen valtion lakien ja oikeudenkäyntimenettelyn mukaisesti.

Asiassa saadun selvityksen mukaan esitutkintaa oli suoritettu siitä, onko valittaja syyllistynyt törkeään sisäpiiritiedon väärinkäyttöön ja/tai arvopaperimarkkinoita koskevaan tiedottamisrikokseen, ja asia oli sittemmin siirtynyt syyteharkintaan. Finanssivalvonnan ilmoittaman mukaan vuonna 2009 syntyneen tarjousvelvollisuuden julkistamisen laiminlyönti ei ole ollut syyteharkinnan kohteena. Valittaja on hallinto-oikeuden suullisessa käsittelyssä 10.1.2019 ilmoittanut saaneensa haasteen rikosasian vastaajana. Syyttäjä oli 7.12.2016 tehnyt päätöksen syyttämättäjättämisestä 16/2626, ja siinä oli kysymys epäilyistä

arvopaperimarkkinoita koskevasta tiedottamisrikoksesta. Hallinto-oikeus toteaa, että se, että asiassa on Finanssivalvonnan aloitteesta käynnistetty myös esitutkinta sen selvittämiseksi, onko valittajan syytä epäillä menetelleen rikostunnusmerkistöt täyttävällä tavalla, ei ole sellaisenaan esteenä samanaikaiselle hallinnolliselle menettelylle, jossa on kysymys sen arvioimisesta, onko finanssimarkkinoita koskevia velvoittavia säännöksiä laiminlyöty. Edelleen uhkasakossa on kysymys hallintopakosta eikä rangaistusluonteisesta hallinnollisesta seuraamuksesta, eikä uhkasakkomenettelyä, johon uhkasakon tuomitseminen kuuluu, ole oikeuskäytännössä (muun ohella KHO 2016:96) pidetty kaksoisrangaistavuuden eli *ne bis in idem* -kiellon vastaisena. Näin ollen asiassa ei ole enemmälti tarpeen arvioida esimerkiksi sitä, onko hallintoasiassa ja rikosprosessissa ylipäätään kysymys samasta asiasta.

Pääasia

Uhkasakkolain 10 §:n 1 momentin mukaan uhkasakon asettanut viranomainen voi tuomita uhkasakon maksettavaksi, jos päävelvoitetta ei ole noudatettu eikä noudattamatta jättämiseen ole pätevää syytä. Edellytyksenä uhkasakon tuomiselle maksettavaksi on, että uhkasakon asettamista koskeva päätös on lainvoimainen, jollei päätöstä ole säädetty tai määrätty noudatettavaksi muutoksenhausta huolimatta.

Uhkasakkolain 11 §:n mukaan uhkasakko voidaan tuomita asetettua pienempänä, jos päävelvoitetta on olennaiselta osalta noudatettu tai velvoitetun maksumyky on merkittävästi alentunut taikka uhkasakon määrän alentamiseen on muu perusteltu syy.

Finanssivalvonnasta annetun lain 73 §:n (878/2008) 3 momentin mukaan Finanssivalvonnan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Jos päätöksestä valitetaan, päätöstä noudatetaan toistaiseksi, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin päätä tai asiasta muualla laissa toisin säädetä.

Finanssivalvonta oli päätöksellään 21.2.2018 velvoittanut valittajan muun ohella julkistamaan arvopaperimarkkinalain (495/1989) 6 luvun 10 §:n mukaisen pakollisen ostotarjouksen Afarak Group Oyj:n osakkeista ja Afarak Group Oyj:n liikkeeseen laskemista sen osakkeisiin oikeuttavista arvopapereista siten kuin arvopaperimarkkinalaissa säädetään kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan päätöksen tiedoksisaannista. Velvoitteen tehosteeksi Finanssivalvonta oli asettanut uhkasakkolain 9 §:ssä tarkoitetun juoksevan uhkasakon siten, että uhkasakon peruserä on neljäkymmentä miljoonaa (40 000 000) euroa ja lisäerä kymmenen miljoonaa (10 000 000) euroa jokaista sellaista täyttä kuukautta kohti, jona velvoitetta ei ole noudatettu.

Asiassa on todettu riidattomaksi, että valittaja ei ole julkistanut Finanssivalvonnan päätöksessä 21.2.2018 edellytettyä ostotarjousta. Asiassa ei ole tullut ilmi, että päävelvoitteen eli pakollisen ostotarjouksen julkistamisen noudattamatta jättämiseen olisi ollut pätevä syy. Hallinto-oikeus oli välipäätöksellään 21.6.2018 hylännyt päätöksen täytäntöönpanon kieltämistä koskevan hakemuksen, eli uhkasakon asettamispäätöstä oli noudatettava muutoksenhausta huolimatta. Finanssivalvonta on siten voinut tuomita uhkasakon maksettavaksi. Korkein hallinto-oikeus hylkäsi hallinto-oikeuden välipäätöstä koskeneen valituslupahakemuksen päätöksellään 3.9.2018.

Finanssivalvonnan päätöksen mukaan ostotarjous olisi tullut julkistaa kuukauden kuluessa uhkasakon asettamispäätöksen tiedoksisaannista 18.4.2018 eli viimeistään 18.5.2018 ja ensimmäinen lisäerä on kertynyt 18.6.2018. Hallinto-oikeus on uhkasakon asettamista koskevassa päätöksessään katsonut, että mainittua päätöstä ei ollut annettu valittajalle tiedoksi uhkasakkolain 23 §:ssä edellytetyllä tavalla. Näin ollen tiedoksisaantijankohdaksi on katsottava ajankohta, jolloin uhkasakon asettamispäätöstä koskeva valittajan valitus on saapunut hallinto-oikeudelle eli 16.5.2018. Tällöin ostotarjous olisi tullut julkistaa viimeistään 16.6.2018 ja ensimmäinen lisäerä on kertynyt 16.7.2018. Tähän nähden ensimmäinen lisäerä ei ollut vielä kertynyt valituksenalaisen päätöksen tekohetkellä, joten hallinto-oikeus kumoaa Finanssivalvonnan päätöksen lisäerää koskevin osin.

Maksettavaksi tuomitun uhkasakon peruserä on määrältään 40 000 000 euroa. Hallinto-oikeus toteaa, että uhkasakon tarkoituksena on taivuttaa velvoitettu noudattamaan päävelvoitetta. Uhkasakon on siten oltava suuruudeltaan sellainen, että sen voidaan olettaa johtavan päävelvoitteen täyttämiseen. Uhkasakkolaki ei sisällä euromääräistä kattoa uhkasakon suuruudelle, ja sen määrä harkitaan tapauskohtaisesti. Tässä tapauksessa päävelvoitteena olevassa pakollisessa ostotarjouksessa tarjousvastikkeen vähimmäismäärä olisi 379 miljoonaa euroa. Asiassa ei ole esitetty selvitystä siitä, että uhkasakko muodostuisi valittajan tulo- ja varallisuustasoon nähden kohtuuttomaksi. Kun lisäksi otetaan huomioon päävelvoitteen laatu ja merkitys yleisen edun kannalta, hallinto-oikeus katsoo, että maksettavaksi tuomitun uhkasakon määrän alentamiseen ei ole tullut ilmi perusteltua syytä. Finanssivalvonnan valituksenalaista päätöstä ei ole tältä osin syytä muuttaa.

Oikeudenkäyntikulut

Hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 momentin mukaan asianosainen on velvollinen korvaamaan toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Mitä tässä pykälässä ja 75 §:ssä säädetään asianosaisesta, voidaan soveltaa myös päätöksen tehneeseen hallintoviranomaiseen. Saman pykälän 2 momentin mukaan harkittaessa julkisen asianosaisen korvausvelvollisuutta on otettava erityisesti huomioon, onko oikeudenkäynti aiheutunut viranomaisen virheestä.

Asian laatuun ja lopputulokseen nähden ei ole kohtuutonta, että valittaja joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Oikeudenkäynti ei ole aiheutunut viranomaisen virheestä. Valittajan vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta on näin ollen hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut sekä
Laki finanssivalvonnasta 33 a § 4 mom

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (HLLvalituslupa 30).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet
Outi Siimes, Vesa Heikkilä (t) ja Emmi Aakula.

Esittelijäjäsen

Emmi Aakula

Jakelu ja oikeudenkäyntimaksu

Päätös	Valittajan asiamiehelle saantitodistuksin Maksutta (tuomioistuinmaksulaki 9 § 3 kohta) Tiedote oikeudenkäyntimaksusta korkeimmassa hallinto-oikeudessa
Jäljennös	Finanssivalvonta Oikeusrekisterikeskus

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusoikeuden rajoittaminen

Hallintolainkäyttölain 13 §:n 2 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuun ottamatta. Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Sähköisessä tiedoksiannossa tiedoksisaantipäivä on päivä, jolloin asiakirja on noudettu hallinto-oikeuden osoittamalta palvelimelta, tietokannasta tai muusta tiedostosta. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa **korkeimmalle hallinto-oikeudelle**. Valitusasiakirjojen tulee olla perillä myös sähköistä asiointipalvelua käytettäessä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka sisältää myös valituslupahakemuksen, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta
- perusteet, joilla valituslupaa haetaan
- miltä kohdista päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen on laatinut joku muu henkilö, on valituskirjelmässä mainittava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, jollei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Korkeimman hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite:	Käyntiosoite:
PL 180	Fabianinkatu 15
00131 HELSINKI	Helsinki

Faksi: 029 56 40382

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Asiointipalvelu: <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

BESVÄRSANVISNING

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom skriftliga besvär hos **högsta förvaltningsdomstolen** om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Begränsning av besvärsrätten

Enligt 13 § 2 mom. förvaltningsprocesslagen skall besvärstillstånd beviljas om

- 1) det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att det i ärendet skett ett uppenbart fel, eller om
- 3) det finns något annat vägande skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan även beviljas så att det gäller endast en del av förvaltningsdomstolens överklagade beslut.

Besvärstiden

Besvär skall anföras **inom 30 dagar från dagen för delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut**, sagda dag inte medräknad. Dagen för delfåendet framgår av delgivnings- eller mottagningsbeviset. Då fråga är om mellanhandsdelgivning anses delgivningen, såvida annat inte visas, ha ägt rum den tredje dagen efter den dag delgivnings- eller mottagningsbeviset utvisar. Vid elektronisk delgivning är dagen för delfåendet den dag då dokumentet har hämtats från en av förvaltningsdomstolen anvisad server, databas eller någon annan fil. Tjänstebrev anses ha kommit till myndighets kännedom den dag brevet anlände.

Inlämnande av besvärsskriften

Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas **högsta förvaltningsdomstolen**. Besvärshandlingarna skall även vid användning av e-tjänsten vara framme senast den sista dagen av besvärstiden före utgången av ämbetsverkets öppettid.

Besvärsskriftens innehåll och undertecknande

I besvärsskriften, i vilken även ansökan om besvärstillstånd ingår, skall uppges

- ändringssökandens namn och hemkommun
- den postadress och det telefonnummer under vilka meddelanden i saken kan tillställas ändringssökanden
- det beslut i vilket ändring söks
- de grunder på vilka besvärstillstånd borde beviljas
- till vilka delar ändring söks i beslutet och vilka ändringar som yrkas
- de grunder på vilka ändring yrkas.

Besvärsskriften skall egenhändigt undertecknas av ändringssökanden, hans lagliga företrädare eller ombud. Om ändringssökandens talan förs av hans lagliga företrädare eller ombud eller om någon annan person har uppgjort besvären, skall i besvärsskriften även uppges namn och hemkommun för denna person.

Besvärsskriftens bilagor

Till besvärsskriften skall fogas

- förvaltningsdomstolens beslut i original eller kopia
- intyg över vilken dag beslutet har delgivits eller annan utredning över när besvärstiden har börjat
- de handlingar som ändringssökanden åberopar till stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har tillställts myndigheten.

Ett ombud skall, om han inte är en advokat, ett offentligt rättsbiträde eller ett rättegångsbiträde med tillstånd, foga en fullmakt till besvärsskriften.

Högsta förvaltningsdomstolens adress

Postadress:	Gatuadress:
PB 180	Fabiansgatan 15
00131 HELSINGFORS	Helsingfors

Fax: 029 56 40382

E-post: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

E-tjänst: <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>